

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/35/2015
Identifikačné číslo spisu: 5914010084
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5914010084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 31. mája 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Q. A. pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2014, sp. zn. 2 To 84/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd v Ružomberku uznesením zo 16. júna 2014, sp. zn. 8T 16/2014 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec proti obžalovanému Q. A. stíhaného pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako starosta Obce R., okres Dolný Kubín a orgán ochrany prírody v presne nezistenej dobe koncom mesiaca december 2012 v rozpore s ustanovením § 47 ods. 1, ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších zmien a doplnkov na parcele Z. k. ú. Y., okres Ružomberok, druh trvalý trávny porast, v časti nazývanej M. - M. v R. doline, na území chránenom I. stupňom ochrany prírody v Chránenom vtáčom území E. vrchy, ktorej vlastníkom je C. V., nar. X. P. XXXX, trvale bytom R., bez povolenia príslušného orgánu ochrany prírody vykonal výrub 1 ks dreviny Q. A. (P.), rastúcej mimo lesa, ktorej obvod kmeňa vo výške 130 cm bol 273 cm a drevnú hmotu predal V. K. za 100 eur, čím spôsobil Slovenskej republike, v zast. Okresný úrad v Žiline, Janka Kráľ 4, 010 01 Žilina, Ing. V. V., nar. XX. N. XXXX, škodu vo výške spoločenskej hodnoty 6 130 eur a odcudzením drevnej hmoty v rozsahu 4.29 m³ C. V. škodu vo výške 101,37 eur,

postúpil Okresnému úradu Žilina, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti citovanému uzneseniu podala prokurátorka sťažnosť priamo na hlavnom pojednávaní, o ktorej rozhodol na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 2To/84/2014 z 24. septembra 2014 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/16/2014, zo 16. júna 2014 a zároveň podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec postúpil Okresnému úradu Ružomberok, pretože nešlo o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Dňa 1. apríla 2015 bolo na prvostupňový súd doručené dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) smerujúce proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že postupom Krajského súdu v Žiline bol porušený zákon v ustanoveniach § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., § 280 ods. 2 Tr. por., § 10 ods. 2 Tr. zák. a § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr. zák. v prospech obvineného Q. A. Nestotožnil sa s právnym posúdením závažnosti skutku, nakoľko podľa jeho názoru neboli zistené také výnimočné skutočnosti, ktoré by bolo možné podriaďiť pod kritériá určené ustanovením § 10 ods. 2 Tr. zák., a ktoré by závažnosť skutku obvineného znižovali na nepatrnú mieru. Namietal, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v danej situácii nešlo o bezprostredné ohrozenie, ktoré by bolo nutné akútne riešiť bez splnenia zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 24 Trestného zákona určujúceho podmienky krajnej núdze. V tomto smere generálny prokurátor poukázal na výpoveď svedka M. V., podľa ktorého vypílený strom v žiadnom prípade neohrozoval chatu, bol zdravý, nebol vychýlený, bol rovný a nebola na ňom žiadna hniloba, jeho zdravotný stav bol vyhodnotený ako 1A - výborný. Ďalej uviedol, že aj podľa svedka Ing. Q. A. bol zdravotný stav stromu dobrý, ak by aj bol nahnutý, nemalo by to vplyv na hodnotenie zdravotného stavu stromu, ide o strom, ktorý je stabilný, má srdcový koreňový systém a nie je plytko korenený ako smrek. Poukázal tiež na výpoveď svedka P. F., z ktorej vyplýva, že keď sa bol niekedy v máji roku 2013 pozrieť na miesto výrubu, peň bol rovný, nezdal sa mu nachýlený.

Generálny prokurátor zdôraznil, že podľa odborného vyjadrenia Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, nie je možné z hľadiska ochrany prírody a krajiny akceptovať dôvod výrubu, že predmetný strom ohrozoval chatu, pretože išlo o zdravý strom, ktorý má hlboký srdcový koreňový systém, dostatočne zabezpečujúci jeho stabilitu aj pri silnom vetre. Podľa generálneho prokurátora je z týchto dôkazov zrejmé, že nešlo o bezprostredné ohrozenie života, zdravia a majetku R. X., na ktoré by bolo potrebné ihneď a bez vydania predpísaného povolenia reagovať. Takýto záver potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa výpovede svedka R. X. prvýkrát bolo nachýlenie stromu obvinenému nahlásené niekedy v lete 2012, pričom k výrubu stromu došlo až v mesiaci december 2012. Prokurátor má za to, že nielen obvinený, ale aj samotný svedok R. X. mali dostatok času, aby iniciovali konanie o udelenie súhlasu na výrub dreviny podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Ohrozenie pociťované svedkom X. teda nebolo reálne a neoprávňovalo obvineného k vykonaniu zásahu. Podľa generálneho prokurátora, tvrdenia obvineného a svedkov R. X., V. K. a JUDr. M. W. o ohrození života, majetku a zdravia osôb, tak boli vyvrátené a vyznievajú účelovo. Zdôraznil, že je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že vyrúbaný strom sa nenachádzal v k.ú. R., ale v k.ú. R.. Generálny prokurátor zastáva názor, že je nepochybné, že obvinený pri výrube stromu nekonal ako fyzická osoba, ale z pozície starostu obce, pričom svoju právomoc prekročil, keď vyrúbal strom bez udelenia príslušného súhlasu a navyše mimo katastrálneho územia obce. Tieto skutočnosti je potrebné vyhodnotiť v neprospech obvineného.

Generálny prokurátor sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že závažnosť skutku podstatne znižuje aj hodnotenie osoby obvineného, ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný a viac ako dvadsať rokov pôsobí vo funkcii starostu obce. Doterajšiu bezúhonnosť obvineného je tak podľa jeho názoru možné zohľadniť

najmä pri ukladaní trestu, ale nemôže byť podstatným kritériom pre určenie závažnosti skutku. Má za to, že skutočnosť, že obvinený dlhodobo vykonával funkciu starostu obce, závažnosť jeho konania žiadnym spôsobom neznižuje, práve naopak, priráža mu, keďže ako osoba vykonávajúca štátom a občanmi zverenú právomoc by mal znieť prísnejšie kritériá pre jeho správanie sa ako bežný občan a je predpoklad, že pozná všetky zo zákona vyplývajúce práva a povinnosti vzťahujúce sa na výkon jeho funkcie.

Podľa názoru generálneho prokurátora je nutné vziať do úvahy aj možnosť posúdenia konania obvineného ako prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. a/ Tr. zák., keďže obvinený pri výrube stromu nekonal ako fyzická osoba, ale ako starosta obce, ktorý bol o výrub stromu požiadaný z titulu svojej funkcie, nie ako fyzická osoba a pri výrube zastupoval obec. Generálny prokurátor zhrnul, že obvinený vedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu na majetku inej osoby ako aj ujmu na životnom prostredí, napriek tomu vykonal výrub stromu v rozpore s platnými právnymi predpismi bez príslušného súhlasu či povolenia. Obvinený zároveň prekročil svoju právomoc, keď výrub stromu vykonal mimo katastrálneho územia obce, v ktorej bol starostom, avšak jeho vedomosť o tejto okolnosti preukázaná nebola, preto podľa generálneho prokurátora nie je možné túto časť jeho konania posúdiť podľa § 326 odsek 1 písm. b/ Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril splnomocnenec poškodeného - Okresný úrad Ružomberok, odbor starostlivosti o životné prostredie, podaním zo dňa 30. apríla 2015, v ktorom uviedol, že rešpektuje všetky právoplatné rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený Q. A. písomným podaním z 18. mája 2015, v ktorom poukázal na to, že svedok Ing. Q. A. osobne nevidel miesto činu, nemohol sa jednoznačne vyjadriť k tomu, či predmetný strom bol, alebo nebol naklonený a iba na základe všeobecných odborných poznatkov konštatoval stabilitu stromu aj pri silnom vetre. Je toho názoru, že ani ďalší dôkaz, na ktorý poukázal dovolateľ - zápisnica o obhliadke miesta činu, nepotvrďuje konštatovanie dovolateľa. Vo vzťahu k svedeckej výpovedi svedka M. V., má obvinený za to, že sa jedná o svedka, ktorý oznamoval skutok polícii a ktorý bol preukázateľne voči obvinenému zaujatý a ktorého vyjadrenie na hlavnom pojednávaní zo dňa 28. apríla 2014 bolo v rozpore s dôkazmi, ktoré súd vykonal. Zároveň uviedol, že ani svedok P. F. sa nevedel vyjadriť, či strom bol, alebo nebol nachýlený. Na druhej strane svedkovia R. X., V. K. a JUDr. M. W. jednoznačne potvrdili obranu obvineného, keď presne popisovali, v akom stave strom bol a akým spôsobom ohrozoval majetok aj život. Zdôraznil, že počas celého trestného konania nebol zistený ani konštatovaný dôvod, pre ktorý by tieto dôkazy nemali byť posudzované ako objektívne a vierohodné.

V rámci trestného konania obvinený nespochybňoval, že k výrube stromu došlo bez povolenia, pričom túto skutočnosť nespochybnil ani súdy vo svojich rozhodnutiach. Vo vzťahu k tvrdeniu generálneho prokurátora v rámci podaného dovolania, že v danom prípade nešlo o bezprostredné ohrozenie zdravia alebo života človeka, ani o bezprostrednú hrozbu vzniku značnej škody uviedol, že je na posúdenie výklad výrazu „bezprostredne“ v kontexte s danou situáciou. Jedná sa o stav, kedy reálne hrozí bezprostredné ohrozenie života alebo vzniku škody tak, ako to predpokladá ustanovenie § 17 ods. 6 vyhl. č. 24/2003 Z.z. Podľa názoru obvineného, z výsluchu svedkov jednoznačne vyplýva, že k takejto situácii došlo. Strom bol tak nachýlený, že pri vetre neustále ohrozoval chatu, ktorá bola v jeho blízkosti a padali ťažké haluze v priemere hrúbky ľudskej ruky. V takomto prípade by boli splnené podmienky ustanovenia § 48 ods. 4 písm. d/ zák. č. 543/2002 Z.z., kedy sa súhlas na výrub dreviny nevyžaduje. Ďalej uviedol, že z výpovede obvineného ako aj z výpovede svedka P. F. vyplýva, že obžalovaný navštívil obec R. a celú vec chcel dať do poriadku. V prípade, ak by aj nebol obcou uznaný postup podľa § 47 ods. 4 písm. d/ zák. č. 543/2002 Z.z., prichádzal do úvahy dodatočný súhlas na výrub

dreviny (§ 47 ods. 3 cit. zákona). Výpoveď svedka P. F. smerovala jednoznačne k tomu, že po preukázaní dôvodov spĺnenia dreviny by obec s najväčšou pravdepodobnosťou dodatočný súhlas na výrub dala. Podľa obvineného, prekážkou v danom postupe bolo trestné oznámenie, pre ktoré už obvinený, ani starosta obce R. ďalej vo veci nekonali. Považoval za potrebné poukázať na to, že poškodený C. V. sa k trestnému konaniu nepripojil a žiadnu škodu si neuplatňoval.

Obvinený má za to, že strom spílil ako súkromná osoba a nekonal ako starosta obce. Dôvody, pre ktoré nesúhlasil s naplnením podmienok ust. § 138 písm. h/ Trestného zákona a ust. § 128 Tr. zák. obvinený podrobne uviedol vo „Výjadrení obžalovaného ku písomnej sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T 16/2014, zo dňa 16. júna 2014“ a na svojom stanovisku naďalej zotrváva. Obvinený sa plne stotožňuje so závermi súdov prvého a druhého stupňa a má za to, že v predmetnej veci súdy postupovali objektívne a zákonne, ak v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona konštatovali, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a bola závažnosť konania obvineného nepatrná. V tejto súvislosti obvinený poukázal na Stanovisko generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 1/2010, ktoré vzhľadom na jeho obsah bolo možné aplikovať na daný prípad. Podľa názoru obvineného, ak by si prokurátor osvojil túto prax a aplikoval svoje vlastné stanovisko aj na daný prípad, tak škoda spôsobená výrubom by predstavovala sumu 101,37 eur a konanie obvineného by tak mohlo byť posúdené iba ako priestupok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je obvinený toho názoru, že súdy v trestnej veci postupovali zákonným spôsobom a ich rozhodnutia sú založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku ako aj na správnom použití ust. § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., § 280 ods. 2 Tr. por., a § 10 ods. 2 Tr. zák. a § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. h/ Tr. zák. a § 138 písm. h/ Tr. zák. Obvinený má za to, že dôvody na podanie dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nie sú preukázané, a preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu Žilina, sp. zn. 2 To 84/2014, zo dňa 24. septembra 2014 v zmysle ustanovenia § 392 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.) a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Vô vzťahu k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižších stupňov, ktorých preskúmanie je v dovolacom konaní vylúčené. Vô vzťahu k zistenému skutku, ktorým je dovolací súd viazaný, je možné namietat' výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného

činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Predmetom dovolacieho konania bolo posúdiť, či súdy správne kvalifikovali konanie obvineného Q. A. ako starostu obce R., ktorý podľa ustálených skutkových zistení oboch súdov po tom, ako vykonal výrub 1 ks dreviny Q. A., ktorá sa nachádzala na území chránenom I. stupňom ochrany prírody v Chránenom vtáčom území E. vrchy bez povolenia príslušného orgánu ochrany prírody, predal drevnú hmotu V. K. za 100 eur, čím spôsobil poškodenie Slovenskej republiky, v zast. Okresný úrad v Žiline, škodu vo výške 6 130 eur a odcudzením drevnej hmoty C. V. škodu vo výške 101,37 eur. Konanie obvineného Q. A. spočívajúce vo výrube stromu Q. A. bolo súdmi vyhodnotené ako priestupok, nakoľko v danom prípade spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný i pohnútko obvineného spočívajúca v zabezpečení ochrany života, zdravia a majetku R. X. podstatne znižujú stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a s ohľadom na okolnosti prípadu a z dôvodu nenaplnenia materiálneho korektívu, nie je trestným činom.

Podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2012, kto v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu exemplárov reguláciou obchodu s nimi vo väčšom rozsahu poškodí, alebo zničí strom alebo ker, alebo ich vyrúbe a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

Podľa § 138 písm. h/ Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. zák., prečin je a) trestný čin spáchaný z nebanlivosti alebo b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov. Podľa ods. 2 cit. par., nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Rozdiel v ponímaní naplnenia, či nenaplnenia materiálnej stránky žalovaného prečinu na strane generálneho prokurátora a krajského súdu na druhej strane spočíval v podstate v tom, že miera závažnosti skutku bola podľa generálneho prokurátora podstatne vyššia ako nepatrná, čo odôvodňoval predovšetkým spôsobom vykonania činu, teda výrubom dreviny bez udelenia príslušného súhlasu mimo katastrálneho územia obce ako aj skutočnosti, že konal z pozície starostu obce. Zároveň zdôraznil, že sa nejednalo o bezprostredné ohrozenie života, zdravia a majetku R. X..

Podľa názoru dovolacieho súdu, naopak, vytýkané skutočnosti nijak podstatne nezvyšovali závažnosť konania obvineného Q. A.. Podstata uvedenej námietky generálneho prokurátora je založená na inom hodnotení dôkazov. Na tomto mieste najvyšší súd poukazuje, že sa jedná o skutkovú okolnosť, ktorú dovolací súd nemôže prehodnocovať. Preto pokiaľ okresný súd posúdil závažnosť konania obvineného Q. A. ako nepatrnú a zároveň kvalifikoval skutok obvineného spočívajúceho vo výrube 1 ks dreviny Q.

A. v časti nazývanej M. - M. v Lúčanskej doline, na území chránenom I. stupňom ochrany prírody v Chránenom vtáčom území E. Vrchy, bez povolenia príslušného orgánu ochrany prírody, ako priestupok, pretože nejde o trestný čin, nemožno v tomto smere krajskému súdu nič vytknúť. Dovolací súd nemôže na základe odlišného hodnotenia dôkazov dospieť k inému záveru o miere závažnosti spáchaného skutku.

V súvislosti s námietkou generálneho prokurátora ohľadom konania obvineného z pozície starostu obce, najvyšší súd zdôrazňuje, že porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie, alebo uloženej mu podľa zákona v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák. nemožno pokladať porušenie akejkoľvek povinnosti, ale len porušenie takej povinnosti, ktorej následkom obvykle môže byť taký výrazný zásah do práv iných, že ak príde k porušeniu tejto dôležitej povinnosti v príčinnej súvislosti s trestným činom, podstatne sa zvyšuje účinnosť tohto trestného činu oproti bežnému činu obdobného charakteru (k tomu porovnaj R 31/1966). V danom prípade je námietka generálneho prokurátora irelevantná, nakoľko nebol preukázaný kauzálny nexus, t.j. príčinná súvislosť medzi porušením takej povinnosti obvineného a následkom trestného činu. Dovolací súd opätovne poukazuje na záver krajského súdu, že vykonaným dokazovaním a jeho zhodnotením podľa § 2 ods. 12 Tr. por. sa nepodarilo preukázať, že konaním obvineného došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí postupoval podľa §382 písm. c/ Tr. por. a dovolanie generálneho prokurátora na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.